

РЕШЕНИЕ

№ 4378

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3604** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Директора на „Инспекция по труда“-С. срещу РЕШЕНИЕ №775 от 15.02.2023г. по нахд №20221110207824 по описа на СРС за 2022г., с което е отменено наказателно постановление №[ЕГН] от 30.05.22г. на И., с което на 20 СУ „Т. М.“ е наложена имуществена санкция от 2 000лв., както и ИА“ГИТ“ е осъдена за разносните по делото в размер на 500лв..

С жалбата се оспорва решението като неправилно. Възражава се по отношение на констатацията на СРС за маловажност на деянието. Подчертава се, че срока за предоставяне на документи е нормативно определен и същият е 14-дни, поради което и закъснение от 1 ден осъществява фактическия състав на деянието по чл.128а от КТ. Твърди се, че не може да се установи дали има или не вредни последици, но документите на молителката са й били необходими за представяне пред НОИ за изплащането на обезщетение. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк.Д., която моли жалбата да се уважи.

Ответникът по касационната жалба –не се представлява, но оспорва касационната жалба в представения по делото отговор по касационната жалба. Видно от същия решението на СРС е правилно и законосъобразно. Споделя се констатацията на СРС за маловажност на деянието, което макар формално да осъществява

признаците на нарушението по чл.128а, ал.1 от КТ, не се отличава с обществена опасност, тъй като закъснението да се отговори на молбата е незначително.

Представителят на СГП предлага да се уважи жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е от страна, за която решението е неблагоприятно, същата има правен интерес от оспорването му, депозирала е жалбата в срок, поради което последната следва да се разгледа по съществото ѝ.

СРС, за да потвърди НП, е установил, че в производството не са били допуснати процесуални нарушения, както и деянието по чл.128а, ал.1 от КТ е било извършено от 20 СУ. Прието е за доказано, че от Е. П. е подадено искане чрез системата за сигурно електронно връчване на 15.12.2021г. в 16,29ч. за издаване на служебна бележка. Това искане е било отворено на 18.10.2021г. в 9,47ч. като служебната бележка е изпратена на 05.11.2021г. в 18,36 отново чрез системата за сигурно електронно връчване. Констатирано е в тази връзка, че е осъществен състава на чл.128а, ал.1 от КТ разписващ, че работодателят в 14-дневен срок следва да издаде конкретната бележка. СРС е констатирал, че за деянието е наложена следваща се по чл.414, ал.1 от КТ имуществена санкция от 2000лв.. За да отмени НП, обаче – СРС е приел, че се касае за изключително малозначително деяние по смисъла на чл.9, ал.2 от НК, което не е обществено опасно, поради закъснението от 3 дни и липса на вредни последици.

Касационният състав споделя доводите на СРС. Правилно е установено, че деянието е извършено, както и същото представлява нарушение на чл.128а, ал.1 от КТ, като издадената бележка е с 3-дневно закъснение. Не е спорно и че деянието е формално, поради което за съставомерността на същото –не се изисква да има настъпили конкретни вредни последици. Преди обаче да потвърди наложената санкция, правилно СРС е направил преценка с оглед приложението на чл.28 от ЗАНН. Проверката за маловажен случай на деянието може следва да се направи и от административно-наказващия орган, тъй като ако са налице основанията за това не се налага наказание. Маловажно е това деянието по смисъла на чл.93, т.9 от НК, към който препраща чл.11 от ЗАНН, при което с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Касационният състав като съобрази изложеното, намира за правилна преценката на СРС относно това, че деянието е изключително малозначително откъм обществена опасност и разкрива такава в по-ниска степен в сравнение с деяния от същия вид. В действителност от законодателя е разписан срок от 14-дни и той не е спазен, но закъснението е от 3 дни. Формата на изпращане на писмото и бележката е чрез системата за сигурно електронно връчване, поради което ако този начин не беше избран, времето необходимо за получаване на документа -щеше да се обхване този период. Изложеното не е юридически аргумент, но обоснована преценката за това какво е обществената опасност на деянието. Отделно -не се установява от деянието да са настъпили конкретни последици –така, както се визира в жалбата, че документа бил необходим за пред НОИ. Съдебната практика касателно разписан срок и по други закони е имала възможност да формира изводи за закъснението от 1, 3 или 20 дни, че

прави деянието маловажно. Преценката обаче винаги е конкретна с оглед конкретното деяние и съпоставянето му с деяния от същия вид. От друга страна -неприемането на маловажност и налагането на една санкция по размер от 2000лв. за уличището следва да се прецени дали ще постигне личната и обществената превенция като отговорът на този въпрос е отрицателен.

Следователно – жалбата е неоснователна и не трябва да се уважава. В отговора по касационната жалба се претендират разноски, но не са ангажирани доказателства за такива пред АССГ. Представената фактура за изплатено адвокатско възнаграждение от 500лв. е за жалба и процесуално представителство срещу НП, като други доказателства за други разноски, освен тези 500в., които са присъдени от СРС -няма.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №775 от 15.02.2023г. по нахд №20221110207824 по описа на СРС за 2022г., с което е отменено наказателно постановление №[ЕГН] от 30.05.22г. на ИА"ИТ", с което на 20 СУ „Т. М.“ е наложена имуществена санкция от 2 000лв., както и ИА“ГИТ“ е осъдена за разноските по делото в размер на 500лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.